

DISKUSJONS- BLADET

nr 1-1974. Akershus
August

Innhold:

Leder	side 1
Blank side	" 2
Hovedkonklusjonene fra beretningsdiskusjonen på årsmøtet	side 3
Oppsummering av faglig konferanse	side 5
Valget, SV og vår linje	side 7

LEDER:

Siden partistiftelsen i februar 1973 har den politiske og organisatoriske framgangen i Akershus vært stor. Dette har gjort det nødvendig med en egen distriktsledelse for fylket, noe som vil føre til en bedre tillempling av generallinja i Akershus.

Vi har gode erfaringer med "Fram for partiet" som et ledd i partiets interne debatt, som et middel til å utveksle erfaringer mellom laga og til å sørge for god kontakt mellom distriktsledelsen og medlemmene.

Som eget distrikt av AKP(m-l) står vi nå overfor oppgaven å videreutvikle partiets politikk i fylket. Behovet for et eget diskusjonsblad skulle dermed være klart.

I dette nummeret er alle innlegga skrevet av medlemmer av distriktsstyret. Dette ønsker vi ikke skal fortsette. Alle medlemmer må se det som sin oppgave å gjøre bladet best mulig gjennom å komme med innlegg. De kan dreie seg om partiets politikk generelt og for Akershus spesielt. Lokale erfaringer fra ulike kampområder er særlig viktig å få fram.

Innlegg merka "Diskusjonsbladet Akershus" leveres på partikontoret, og vi setter innleveringsfrist til den 25 i hver måned.

RED

Tom side

HOVEDKONKLUSJONEN FRA BERETNINGSDISKUSJONEN PÅ ÅRSMØTET.

Årsmøtet vedtok at hovedkonklusjonene fra beretningsdiskusjonen skulle oppsummeres skriftlig og gjennom diskusjonsbladet.

De følger nå her. Det er dobbelt viktig å få repetert disse konkl. nå i samband med diskusjoner/tillemping av årsplanen.

Når vi sammenholder årsmøtets konklusjoner med oppgavene i årsplanen er det viktig at vi er klar over at vi både er en del av helt partiet og at vi er en egen del med særegenheter. Dette fører til for vårt opplegg:

A: Vi må tillempa fellesoppgavene til vår særegne situasjon.

B: Ivaretaginga av våre særegne saker må skje innenfor helhetsrammen - ikke bryte med/gå i mot denne.

Ut i fra disse retningslinjene må vi vurdere om det eventuelt er motsigelser mellom vårt årsmøtekonklusjoner og helt partiets årsplan.

årsmøtekonklusjonene:

1. HOVEDANGREPET MOT ARBEIDERKLASSEN I FYLKET ER PÅ DET ØKONOMISKE/SOSIAL - OMRÅDET.

Til diskusjonen ble angrepet på dette området satt opp imot angrepa på miljø-fronten.

Diskusjonen nyanserte motsetningene noe idet miljø-angrep (motorveier, flyplasser, utbygging av ind./boområder osv) også kan ~~ha~~ være angrep med sosiale følger (utbygginga i pressområdene medfører sosiale problemer). Angrepa på miljø-fronten ville ofte blusse hardere opp har erfaringene vist (kan være enkle å få øye på, dukker opp mer akutt i motsetning til angrepa på den ekon/sos. fronten som er kroniske), dessuten kan de samle breiere lag av befolkningen. Oftest har folk fra borgerskapet eller småborgerskapet vært i ledelsen for kampene mot slike angrep. Viktig at vi kommunister ikke overlater helt disse aksjonene til disse kreftene, men arbeider for at kampen blir ført på arbeiderklassens premisser og at kampen høyner forståelsen av hvem som står bak angrepa. I enkeltilfeller kan det tenkes at en slik kamp må prioriteres høyst av et lag, men allment er kampen mot de ekon/sosiale angrepa hovedoppgava (dyrtida, arbeidsvilkår, daghjemsplasser, tilbud til ungdom og eldre osv.)

2. I DET KSTERNE ARBEIDET MÅ VI KONSENTRERE KREFTENE VÅR OM ARBEIDSPLASSENE.

Dvs. arbeid i fagforeningene, propagandakonsentrasjon om arbeidsplassen og arbeidstakernes problemer (KK, løpesedler, innlegg i lokalpressen osv)

Allment må arbeide i borerttslag prioriteres under dette. Unntak kan finnes for reine boligområde-stedslag i områder der avdelinga som helhet klarer å ta vare på arbeidsplass-arbeidet på en skikkelig måte og i midlertidige, akutte tilfeller.

Bare når avd. som helhet klarer å ivareta disse 2 områdene (arbeidspå. og borerttslag) skal vesentlige krefter brukes på parlamentarisk arb (tradisjonell "kommunepolitikk")

3. PARTIET I FYLKET HAR I HOVEDSAK HATT GRUPP OM PARTIETS GENERALLINJE. DET HAR VÆRT ENKELTE TILFELLER AV HØYRE-VAKLING I ENHETSARBEIDET: (enhet uten kamp) egs i 1.mai-arb, Camara-saka) DESSUTEN SLITER VI ENNÅ MED ENDEL SEKTERISME I REKRUTTERINGS- OG MOBILISERINGSARBEIDET.

Som årsaker til høyre-vaklinga ble det pekt på

a) manglende årvåkenhet mot feil av denne typen i en periode hvor bekjempelse av visse venstretendenser i enhetsarbeidet stod på dagsorden (jfr. internasjonale erfaringer: høyre-feil gror lettest fram i perioder hvor enhet er rådende)

B) mangelfull skolering av partiets mellomkadre (mange relativt nye styremedlemmer)

Bakgrunnen for sektetismen var både høyretenkning som undervurdering av massenesom drivkraft (1. mai arb.) og oppvurdering av enkeltperoners innsats, og venstre-ideer som manglende tillit til at massene griper politikken vår og høye teoretiske krav til studieledere/studiedeltakere osv.

4. PRAKTISERINGA AV DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN LIDER AV VESENTLIGE MANGLER.

DET MEST FRAMTREDENDE TREKKET ER SVIKT I OPPFØLGINGA AV DISKUSJONENS VEDTAK.

Praksisen viser at det kryr av ting som det er blitt pekt på i disk., ja endog som det er blitt fatta vedtak på som ikke blir oppfulgt.

Pekt på som årsaker:

a) "Prateklubb-røttene". Manglende oppfølging med vedtak fra diskusj. og planer for gjennomføring.

b) Manglende sentralisme. Oppfølging/kontroll fra styrene på de ulike nivåer svikter. Kritikkk av vedtaksbrudd mangler.

c) Liberalisme. Tendenser til ultrademokrati/individualisme. Skjule politiske motsetn. når de er oppe til disk.

d) Ennå trekk av krigskommunisme i planlegginga og delvis byråkratisk ledelse. Sammenheng med mye forskj mellomkader. Fører til urealistisk/ subjektivistiske opplegg + manglende motivasjon.

5. Hovedinnrettinga av fylkespartiets arbeid framover angis av parolene:

I. STYRK SENTRALISMEN

II. STYRK DET UTADRETTE ARBEIDET

Innrettinga av det utadretta arbeidet er gitt ved konkl. nr. 2.

At det utadretta arbeidet er poengtert med parole betyr sjølsagt ikke at diskusjonene skal ligge. Det må sees i sammenheng med svikten påpekt under konkl. 4, at det nettopp var på gjennomføringsstadiet det har svikta.

Parole I er en av forutsetningene for at parole II skal bli virkeliggjort I det ligger også at styrer på alle plan må styrkes -også ideologisk.

DS.

MOTSETNINGEN KOMMUNEVALG - INNRETNING MOT ARBEIDSPLASSEN:

DS har diskutert situasjonen vi kommer opp i i det kommende året -kommunevalgkampen i sammenheng med vedtaket fra årsmøtet om innretting mot arbeidsplassene- og vurdert aktuelle motsetninger.

DS sender følgende vurdering ut til diskusjonen-som vil berøre både kommunevalgdiskusjonen og årsplanen:

1. Avd. skal først og fremst sikre den strategiske oppgava: innpass på arbeidsplassene Der hvor det å stille til valg vil kreve så mye arbeide at den strategiske oppgava blir liggende brakk, skal man legge opp til aktiv boikott av kommunevalget.

DS er klar over at framgang i arbeidet på arbeidsplassene kan legge grunnlag for å stille lister, men vi ser allikevel en motsetning mellom de to "typer" arbeid.

DS.

PS. Denne vurderinga ble gjort i juni.

DS.

OPPSUMMERING AV FAGLIG KONFERANSE, 20/5.

Innlederen pekte på:

- a) Hovedtyngden i det faglige arbeidet skjer gjennom boliglaga.
- b) Noen fagorganiserte lag (sosialsektoren, lærerlag).
- c) Faglig arbeid skjer i regi av enkeltpersoner (faglige tillitsmenn), dårlig kollektiv stil.
- d) Avdelingsstyrene har dårlig grep om de faglige kameratenes faglige arbeid.
- e) Dårlig rekruttering av industriarbeidere.
- f) Den teoretiske innrettinga på arbeiderklassen er bra, men ikke den praktiske sida.

Jeg skal her forsøke å oppsummere noe av hva de to gruppene kom fram til.

Diskusjonen tok utgangspunkt i tre spørsmål:

1. Lagas måte å drive faglig arbeid på ?
2. Hvordan rekruttere arbeidsfolk, og hvordan få fotfeste innafor bedriftene i fylket ?
3. Vårt forhold til arbeiderklassen? Har vi bare et teoretisk grep om arbeiderklassen? Går teori og praksis hånd i hånd?

1. Gruppene var enige med innlederen i at den faglige politikken i hovedsak blir drevet gjennom de forskjellige boliglaga. Her blir den faglige politikken tatt vare på av enkeltpersoner uten at lagsstyret eller for den saks skyld partiet har vært ledende for den faglige politikken for Oslo/Akershus. Se på Holmenkollstreiken. Motsigelsen mellom å jobbe i våre indre organer (styrer) og jobbe faglig, og motsigelsen mellom å jobbe i boliglaga eller prioritere fagforeninga blei også diskutert. Enhet på å prioritere det faglige arbeidet, men det ville være en feil løsning hvis boliglaga skulle ha hovedansvaret for den faglige politikken. Dersom vi skal kunne få utretta noe i fagbevegelsen må det skje innafra bedriftene, og de fagorganiserte må være drivkrafta i arbeidet.

2. Fra et av laga i fylket har vi eksempel på hvordan det kan gjøres. Laget har innafor sitt område en stor bedrift. For å få fotfeste og for å komme i kontakt med folk som jobber der, fant de ut at EK-salg en gang i uka kunne løse problemet. Gjennom jamt og trutt arbeid har de nå fått kontakt med folk. Det skal jamt og trutt arbeid til for å få tillit og kontakt med arbeidere. Dette står i motsetning til den måten vi til nå i hovedsak har

rekruttert på, gjennom sirkler. Det er videre viktig at de vi får kontakt med, blir dratt med på praktiske arbeidsoppgaver, at klassestandpunktet er viktigere enn grundig teoretisk forståelse.

3. Som innlederen pekte på i punkt f har innrettinga på arbeiderklassen i hovedsak vært teoretisk. Den praktiske oppfølginga av diskusjonene har svikta. Vi må sette oss som mål å gjennomføre stilen med diskusjoner - vedtak - oppsummering (kontroll).

Hovedgrunnen for dette må være at det er de intellektuelle som dominerer laga. Disse er fornøyd med å løse problema teoretisk og har liten praktisk erfaring.

Det blei også pekt på under diskusjonene at dette kan virke "undertrykkende" på arbeidere i laga som har praksis som den sterkeste sida. Det er som Mao sier at det tar lang tid før intellektuelle har proletær arbeidsstil, sjøl om de har teoretisk klassestandpunkt. Og all ekte kunnskap pringer ut av konkrete erfaringer.

Avslutningsvis vil jeg peke på at det var flere faglige kadrer som ikke var tilstede. Er årsaken til dette liberalisme ved innkallinga? Har vi enda ikke forstått det vi oppsummerte på stiftelseskongressen om at partiet må rette sine krefter inn på arbeiderklassen og gjenoppbygge fagbevegelsens kampkraft ??

Nils

VALGET,

SV OG VÅR LINJE

Tjen Folkets augustnummer legger fram utkast til linje for partiet i kommunevalget. All diskusjon tyder på at det er enighet om at vi skal delta. En ganske annen sak er hvor vi skal delta. I fylket vårt vil vi f.eks ikke kunne stille i mange kommuner - det kan en lett se selv av resultatet fra stortingsvalget. Jeg tror at vi bør (og kan) stille ved fylkestingsvalget, som en Rød Valgallianse. Men hva gjør vi så med kommunevalget? Skal vi stille selv eller søke samarbeid med f.eks SV? Skal vi boykotte SV lokalt hvis vi ikke stiller selv? Skal vi kontakte SV lokalt selv om det ikke gjøres sentralt? Naturlig nok kommer forholdet til SV til å stå i brennpunktet. Derfor dette til diskusjonsbladet.

Jeg tror at vi må ta utgangspunkt direkte i partiets strategi - å gjennomføre revolusjon i Norge. Det er i den forbindelse vi ønsker å få med flest mulig på en progressiv revolusjonær politikk. Det er derfor vi arbeider med SV for å prøve å få dem som allierte for folkets sak. Vi ønsker derfor ikke samarbeid for å bli "store", men for å styrke folkets kamp. I kommunevalget er det spesielt viktig å bekjempe "de parlamentariske illusjonene" - dvs troen på at kommunestyret kan løse folkets problemer. Når ca 90% av pengene i kommunen er bundet av staten, og alle borgerpartiene kjører på med økte skatter og avgifter for å dekke utgiftene, så vil det være å lure folk å si at vi kan trylle fram nye godbiter. Men vi kan avsløre driften - hestehandelen med programmene og lureriet av velgerne. Og vi kan arbeide for å bygge folkelig motstand med støtte fra våre folk i kommunale verv. Jeg mener at poenget vårt må være den folkelige kampen - og ikke hvilke eventuelle avtaler vi kan "handle" oss fram til med SV.

Derfor er etter min mening eventuelle samarbeidsdrøftinger med SV (eller andre) underordnet vår oppgave med å reise massene på et riktig politisk grunnlag. Vi kan derfor ikke legge for stor vekt på å diskutere med SV - mesteparten av kreftene må vi bruke til å bygge egne kampkrav og lister. Tenk på alle de gangene kamerater har brent seg på forhandlinger før 1/5 som har tatt all tid fra masseobiliseringen. Vi kan heller ikke fiere på vår kritikk av Sv- linjen i kommunene. Skal det være enighet må vi klart ta avstand i program og materiell fra samarbeid med DNA, utsagn om at kommunene ikke har råd til å la være å øke skatten etc. Vi har mao også lite å "gi" av innmeldelser overfor SVs i stor utstrekning sosialdemokratiske politikk i kommunene. Vi kan bare tilby dem å stå på "vår" linje og bryte med SVs praksis. Selvsagt kan det være bra SVere lokalt. Men i hovedsak har SVs politikk lokalt ligget ennå nærmere DNA enn på stortinget.

Er det så noen wits i å tilby samarbeid lokalt?

Hvis det blir foreslått om samarbeid sentralt til SV vil det

vel være riktig å følge det opp lokalt. Jeg mener at en sentral henvendelse vil være ille. SV har gjort så mye dritt på stortinget, 1/5, i forbindelse med kritikk av Kina og lovord til Sovjet etc, at det vil være å spre illusjoner om en tvers igjennom råtten ledelse. Så jeg skriver ut fra at det ikke blir gjort noe sentralt. Men likevel må vi kunne gjøre noe lokalt. SV er som alle partier fylt med motsigelser. Høyredreiningen gjeldere ikke SVere overalt. Vi må jobbe ut fra to hensyn:

1. forklare folk forskjellen på en klassekamppolitikk i kommunene og en sosialdemokratisk politikk, som bl.a SV sentralt kjører.
2. Forsøke å få SVere til å støtte et brudd med de dårlige tradisjoner i deres politikk.

Men av dette er det første ubetinget viktigst. Vi kan ikke tie med det for å få enhet.

Jeg tenkte selv før at vi kunne hive ut samarbeidsforslag i øst og vest for å høste taktiske gevinster enten SV ble med eller ikke. Det tror jeg ikke stemmer ved nærmere analyse.

Før det første må vi jo si fra i starten at vi vil kritisere DNA og alt "kjøp og salg" i kommunestyret. Og da må vi også kunne stille til valg. Vi kan ikke først "tilby enhet" for så å boykotte om vi ikke får det. Det skjønner folk er taktikk.

Før det andre må vi ta en grundig kikk på hva SV har gjort siste periode før vi foreslår noen enhet. Hvis vårt forslag til felles plattform nærmest blir en avsløring av de lokale SV-koryfeer så er det nokså opplagt at det ikke er vits i å søke enhet.

Det ville være bra om vi fikk enhet. Både for folkets kamp lokalt - og for å sette liv i venstresida i SV som ønsker en progressiv politikk på tvers av ledelsen.

BOYKOTT!

Ut fra dette tror jeg at det mange steder blir å jobbe for fylkeslista og samtidig boykotte SV lokalt. Jeg mener det er viktig å boykotte (der vi ikke stiller).

Jeg synes at lokalkommuner der det evt er "bra" SVere må underordne seg hele partiets linje ut fra en helhetsvurdering av SV. Ellers blir dette systematisk brukt til å så splid, og til å hevde at vi overalt skal støtte SV lokalt fordi vi er "så små". Dessuten må vi peke på at til tross for lokale bra krav så er helheten i deres politikk at kommunen kan løse folkets problemer, mens vi mener at det må revolusjon til. Vi nærer ikke deres illusjoner om kommunen som folkevenn bare det blir mange progressive der.

LOKAL LINJE!

Kommunevalget ser ut til å ha ulike forhold fra sted til sted. Derfor tror jeg at det er viktig å diskutere konkret på lokal styrke, lokale SVeres praksis og lokale kampsaker. Bare slik kan vi legge opp en linje som tjener folket og som vi også kan forklare. Det gjelder også forholdet til SV.

Hans
(Romerike)